

HET NEST VAN STYLIST EN VERZAMELAAR

maarten spruyt

Als jochie van negentien verhuisde stylist Maarten Spruyt (38) naar een appartement van drie etages op de Amsterdamse Keizersgracht. Na twintig jaar wijdt hij als hommage een fotoreportage aan zijn nest, zijn huis, zijn droomfabriek.

geen borrel

MAAR EEN AFSCHEIDSREPORTAGE

Stylist Maarten Spruyt (1966) heeft oog voor detail en een woeste liefde voor oude spullen. Zodra hij een antiekwinkel of rommelmarkt ziet, gaat hij voor de bijl. "Als de kleur en vorm van een voorwerp mij aanstaat, kan ik het niet laten liggen. Het komt wel een keer aan de beurt, denk ik dan, en zo gaat het ook meestal. Alles krijgt een eigen leven in mijn huis."

Als stylist moet hij dingen tot leven brengen. Of het nou gaat om spijkerbroeken van Tommy Hilfiger of kunstvoorwerpen uit het Rijksmuseumdepot. Spruyt: "Door te stylen maak je een voorwerp mooier, zet je het in een ander daglicht. Ik wil voorwerpen een gevoel meegeven, een sfeer, en daar leg ik mijn hele ziel en zaligheid in. Soms vraag ik me af hoe het werkt bij mij, want ik geef net zoveel om spullen als om mensen. Ik kan geen afstand doen van dingen. Soms neem ik me voor om na een opdracht iets achter te laten, bijvoorbeeld een grote spiegel. Maar als ik dan dankzij die spiegel een prachtfoto maak, vind ik het zo ondankbaar om hem vervolgens aan de straat te zetten. Als een auto mij trouw is, moet hij van ellende uit elkaar vallen voor ik hem wegdoe. Ik houd niet van weggooien, tenzij het echt niet meer gaat. Attributen die overblijven na een fotosessie gaan met mij mee naar huis. Ik vind ook van alles op straat, bij de vuilnis. Als gevolg daarvan wordt mijn huis steeds voller."

Voor iedere opdracht neemt Spruyt tassen huisraad mee naar de studio, etalage of het museum. Want je weet maar nooit of het van pas komt. Voor een modeopdracht neemt hij rustig zestig paar schoenen mee. Want stel dat een houten zool beter uitkomt dan een leren. En is de achtergrond een bakstenen muur, dan heeft hij toch liever die schoen met patchworkvakjes.

De opleiding aan Modeacademie Vogue maakte Spruyt niet af, vóór zijn twintigste verjaardag werkte hij al als veelgevraagd stylist. Vanaf het begin ging het hem zo voor de wind dat hij al op zijn negentiende een drie etages tellend appartement aan de Keizersgracht kon huren. Een internationale carrière lag voor het oprapen, maar zijn nest, zijn thuis, was belangrijker. "Mijn huis beschouw ik als mijn atelier, mijn droomfabriek. Op jonge leeftijd had ik bovendien al zoveel spullen, dat had nooit allemaal mee gekund naar Parijs. Daar had ik helemaal opnieuw moeten beginnen."

Hij houdt van elegantie op een *Vogue*-achtige manier, waardoor een tijdloze sfeer ontstaat. Een ander handelsmerk van Spruyt is, wat hij zelf noemt, *laag over laag leggen*. "Dat zie je op mijn foto's, in het museum, maar ook thuis. Ik zet iets neer en daar komt wat anders bij, als tegenhanger, of juist om het te versterken. Zo creëer ik een sfeer. Op een van de foto's zie je een muur met wandkleden. Eerst hangt er één, later hang ik er weer iets bij, ertegenaan, eroverheen. Omdat ik telkens weer andere wandkleden koop, is dat een voortgaand proces. Je zou stylen kunnen vergelijken met bloemschikken. Ik maak er een droom van, probeer er dat verhevende in te krijgen. Daarbij ben ik gefascineerd door organische vormen. Bomen, takken en bladeren: als het maar groeit."

Aan de muur een
kunstwerk van Robby
Molenveld. Op tafel:
handenverzameling.

CV

NAAM Maarten Spruyt **GEBOREN** Boxmeer, 1969 **OPLEIDING** 3 jaar modeacademie Vogue in Amsterdam **WERKTE** samen met fotografen als Mario Testino en Inez van Lamsweerde **IS** de creatieve geest achter campagnes van Marlies Dekkers, de Hema en Mexx Sport **MAAKT** modereportages voor onder andere het tijdschrift Oog en richt showrooms in voor Tommy Hilfiger **GEEFT** vorm aan museumtentoonstellingen, bijvoorbeeld *Collectie 1*, Boijmans Van Beuningen in Rotterdam (tot 1 juni), *Marlies Dekkers*, Kunsthal Rotterdam (vanaf eind mei), *Mannenmode*, Haags Gemeentemuseum (juli), *Engelententoonstelling*, Catharijneconvent Utrecht (oktober)